

KASPER[®] 25
YEARS
ANNIVERSARY

JOURNAL

15

Firemní časopis skupiny společností KASPER

ZÁŘÍ 2017

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení spolupracovníci,

věřím, že jste si užili krásné léto a nabrali síly, které společně budeme potřebovat v následujících měsících. Do konce roku 2017 máme od zákazníků ve všech výrobních firmách tolik objednávek, že naším hlavním úkolem je vypořádat se s termíny a kvalitou, abychom si udrželi důvěru našich obchodních partnerů.

V červenci 2017 jsme podali CzechInvestu žádost o investiční pobídku. Plánujeme v horizontu 3 let zásadní stavební i strojní investice, které nám otevrou další možnosti v rozvoji firem. Podrobnější informace o těchto investicích přineseme v dalším čísle Journalu.

Jsem si vědom vysokého nasazení a úsilí, s kterým celý letošní rok pomáháte zvládnout kapacitní přetížení spojené s nedostatkem kvalifikovaného personálu. Upřímně vám za to všem děkuji, vedení společnosti v současné době podniká kroky, abychom se i s tímto problémem úspěšně vypořádali. Rovněž výhled na rok 2018 je optimistický.

Přeji vám pěkný barevný podzim.

S úctou

Ing. Rudolf Kasper

25
YEARS
ANNIVERSARY

KASPER KOVO

	1. POLOLETÍ 2017 PLÁN	1. POLOLETÍ 2017 SKUTEČNOST
TRŽBY	317 426	321 268
PROVOZNÍ ZISK	36 249	42 846
POČET ZAMĚSTNANCŮ	359	356

KASPER CZ

	1. POLOLETÍ 2017 PLÁN	1. POLOLETÍ 2017 SKUTEČNOST
TRŽBY	38 319	46 236
PROVOZNÍ ZISK	930	2 047
POČET ZAMĚSTNANCŮ	41	41

(údaje v tis. Kč)

SPORTOVNÍ KEMP LÁKÁ I NA NEVŠEDNÍ AKTIVITY

Atletiku, kolečkové brusle, bobovou dráhu i oblíbený překážkový závod ve stylu Spartan race si mohly vyzkoušet děti, které se zúčastnily pátého ročníku sportovního KASPER kempu v Trutnově. Letošní ročník byl především ve znamení týmové spolupráce. Díky tomu si děti užily nejen sportovní tréninky, ale také soutěže a hry po družstvech.

Celkem 120 dětí ze dvou turnusů tak mělo týden nabitý gymnastikou, plaváním, aerobikem, ale i netradičními soutěžemi pro pobavení. Návrh koupaliště a táborák nejsou v programu výjimkou a patří k oblíbeným doplňkovým aktivitám. Letos asi nejvíc zaujal překážkový běh spojený s barvami. Děti tak dostaly barevné prášky známé z velkých běžeckých akcí, které mohly po sobě házet.

Sport a pohyb je neodmyslitelnou součástí těchto nevšedních táborů. „V rámci sportovních kempů a dalších akcí pro děti chceme vést děti a mládež ke sportu a celkově zdravému životnímu stylu,“ přibližuje cíl kempu organizátor Jakub Opočen-

ský. Program a průběh kempu má na starost Kasper Swix Team, který se snaží děti zabavit i něco nového přiučit.

Motivaci k ještě lepším sportovním výkonům zvýšily i návštěvy z profesionálního sportovního světa. Děti přijela pozdravit běžkyně na lyžích Kateřina Smutná a česká reprezentantka v alpském lyžování Klára Křížová se svojí maminkou, bývalou československou alpskou lyžařkou Olgou Charvátovou-Křížovou.

Sportovní kemp se těší stále většímu

zájmu dětí a pozitivních ohlasů, proto organizátoři uvažují o přidání dalšího turnusu. Zatím probíhají v létě dva turnusy, každý po jednom týdnu. První je pro starší děti ve věku deset až patnáct let, druhý patří těm mladším od šesti do jedenácti let. Výhodou je i možnost zvolit si ubytování. Kemp nabízí totiž i možnost pouze příměstské formy pobytu, pro ostatní děti je připraveno skvělé zázemí ZŠ Komenského, kde i probíhá program za nepříznivého počasí.

Redakce

KRAKONOŠŮV CYKLOMARATON – VÝZVA PRO SPORTOVCE, ZÁŽITEK PRO RODINY

Krakonošův cyklomaraton je každým rokem větší, propracovanější a atraktivnější pro diváky. V sobotu 29. 7. 2017 proběhl už čtvrtý ročník a dění v Trutnově i kolem celé 145km dlouhé trati předchozí tvrzení nepochybně potvrzuje.

Na start letošního ročníku závodu se postavilo více než 700 dospělých a 100 malých cyklistů. Pro porovnání – v prvním ročníku startovalo závodníků 300. Závod si oblíbili jak hobby jezdci, tak i česká cyklistická špička. Letos se závodu účastnil také známý jezdec Jiří Ježek, držitel celkem 11 medailí z paralympijských her.

„Jsem rád, že máme také stabilní partnery závodu, bez kterých by to nešlo a kteří se na dění kolem něj aktivně podílejí. Naším největším a neaktivnějším trutnovským part-

nerem je skupina KASPER, která letos postavila velmi silný tým Kasper Swix Team, který si odnesl zlaté medaile, v čele s absolutním vítězem závodu Jiřím Polnickým. Mě osobně velmi potěšilo, že se na start postavil také Ing. Rudolf Kasper a velmi pě-

ně odjel 'krátkou' trať 98 km,“ říká organizátor závodu Jan Slavíček, a dodává: „KASPER kromě 'pasivního' partnerství pro závodníky připravil i malé občerstvení v podobě energetických tyčinek a zaznamenal jsem také, že z akce každé dítě odcházelo s červeným balónkem, což bylo i pro mě milým překvapením. Je radost pořádat takto náročné akce, když máte v okolí partnery, kteří vždy rádi podpoří sportovní a společenské dění v našem městě.“

Kromě cyklistického závodu jsou vždy připraveny i doprovodné aktivity pro děti – dětské závody, animační program, mohou si vyzkoušet zajímavé sportovní náčiní.

Tímto bychom vás už teď rádi pozvali na další ročník. Nemusíte hned závodit, je to příležitost užít si hezký den se svou rodinou.

Redakce

SOCHY MÁM RADŠÍ NEŽ OBRAZY

Koncem letošního dubna jsem měl možnost udělat rozhovor s akademickým sochařem, bývalým děkanem Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, zakládajícím členem výtvarné skupiny Tvrdohlaví, nositelem ceny Jindřicha Chalupského, autorem více jak šedesáti samostatných výstav, vysokoškolským profesorem, zachráncem huculských koní a především s jednou z nejvýraznějších uměleckých osobností současnosti – panem Michalem Gabrielem. Setkání to bylo nadmíru příjemné a z plánované půlhodiny to nakonec byly hodiny dvě.

Věděl jste odjakživa, že sochařina je Vaše poslání, nebo byly i jiné umělecké směry, kterými jste se vydal?

Vnitřně jsem to cítil vždycky, i když úplně přesně jsem si to v sobě takto neformuloval. V rodině jsme sochaře neměli, ale rodiče mě na výstavy často vodili. Už od dětství mě zajímal 3D prostor a hodně jsem vyřezával. Zkoušel jsem malbu i kresbu, určitě by mi to šlo také dnes, ale nebavilo mě to. Obraz je vždy redukcí reality do dvou rozměrů. Proces zpracování informace se u obrazů musíte i trochu naučit. Kdežto socha, to je naprosto fyzická záležitost. Když v místnosti zhasnete, obraz zmizí, přestane existovat. Socha tam zůstane. Narazíte na ni a můžete si ji osahat. Obrazy se navíc často stávají finančními ikonami trhu. Jsou jako cenné papíry, i když samy o sobě takovou hodnotu nemají. To se se sochami nikdy nestane. A proto je mám také radši.

Mluvíme o sochách, ale neměli bychom spíše říkat „plastiky“?

Socha vznikne tak, že opracujete například kámen nebo dřevo. Socha už uvnitř je, jen odeberete vše, co tam nepatří. Plastika vzniká opačně. Materiál přidáváte. Vrstvíte hlínu, papír, pryskyřici, kov...

Inspirace k novým dílům přichází spontánně, nebo máte nějaký osvědčený doping?

Přichází to úplně spontánně. Když pracuji na něčem pro sebe, je to změřt nápadů. To se skoro nedá popsat. Myšlenky se rozletí do všech směrů. Když se účastníte soutěže, je to tak, že buď ten nápad přijde hned, nebo to musíte vydržet. Dříve jsem mívával pocit, že jeden návrh je málo, tak jsem jich vytvořil třeba patnáct. To mě stálo hodně sil. Nakonec jsem se většinou vrátil k prvnímu nápadu.

Bývá první nápad nejlepší?

Převážně ano. Záleží ale také na tom, jak ho posoudí ostatní. Někdy máte geniální myšlenku a ta neuspěje. Pak si říkáte, jak to v té výběrové komisi nemohli pochopit?

Jak začala Vaše spolupráce s firmou Kasper?

První výstavu v Trutnově jsem měl v městské galerii, kde si zástupci města všimli Zvířat, která byla následně nainstalována před UFFO. U této první výstavy jsme se s panem Kasperem ještě minuli, ale po čase mě oslovil, abych mu nějakou sochu navrhl. Vytvořil jsem pro něj Ptáky z nerezových lamel.

Na realizaci se podílí i naši konstruktéři a svářeči. Jak se Vám s nimi spolupracuje?

Spolupráce s panem Pöllnerem a panem Krejzlem je rozhodně velice dobrá. Vždycky chci poslouchat řemeslníky a všechny, se kterými pracuji. Moc rád s nimi mluvím, ještě radši dělám. Ve vaší firmě k tomu určitě také dojde. Je spousta věcí, které je potřeba vyzkoušet namístě.

Jak vzniká například takový Žralok?

Tomu předchází spousta práce. Hlavně v programech. První fáze je, že musíte k nápadu nějak dojít, pak ho fyzicky zrealizovat (zpravidla vymodelovat) a teprve potom následuje realizace samotná. Ve vaší firmě probíhá zhruba poslední třetina prací.

Co přináší digitální sochařství?

Zcela nové možnosti a postupy. V tradičním pojetí způsobu práce můžete mít dobrý nápad, ale pro jeho složitost a vlastně i neproveditelnost ho hned zavrhnete. Oproti tomu v digitálním sochařství můžete objekty třeba zmenšovat nebo zrcadlově obracet s neuvěřitelnou přesností. Můžete měnit například jen dvě osy a třetí ponechat v původním měřítku. Po naskenování do počítače je možné pracovat už pouze s tvarem, nikoliv s materiálem jako takovým. To všechno posunuje tvůrčí přístup zase dál a otvírá zcela nové možnosti. Spolupracujeme například s jednou školou v New Yorku. Výstavy probíhají tam i u nás, ale sochy necestují fyzicky. Vyměňujeme si pouze data a sochy tiskneme.

Ondřej Pöllner a Michal Gabriel při dokončování modelu Karla IV.

Jedna věc je idea a druhá realizace díla. Stává se často, že jste něčím limitován a výsledek se pak od Vašich představ nějakým způsobem liší?

To je sice základní, ale dost složitá otázka. Zvláště v současné době, kdy je poměrně často preferované konceptuální umění. Naprosto nesouhlasím s krajními názory, že stačí přijít s návrhem a pak pouze najít řemeslníka, který dílo dle zadání vytvoří. Pouze myšlenkou nelze pojmout a obsáhnout fantazii, která se utváří v průběhu realizace. Musíte přemýšlet v procesu. To je podstatné. Pak se otvírají cesty ke změně. S tím musíte cíleně pracovat a nebrat to jako překážku. Vnímám to tak, že v sochařině musíte vycházet materiálu vstříc, ne se ho snažit přemoci.

Myslíte, že umění schází na úbytě degradovaného konzumním přístupem většinové společnosti, nebo situace není zase tak zlá?

Umění rozhodně na úbytě neschází. Je to něco, co je spojené s lidmi od nepaměti a projev se vždycky. Ať formou výtvarnou anebo jakoukoliv jinou. To, že výtvarná forma je teď u nás upozaděná, neznamena, že je tomu stejně i v ostatních oblastech umění. Výtvarná forma je bohužel znevýhodněna tím, že umělec nepracuje v týmu, jako je tomu třeba v případě filmu nebo divadla. Umění má navíc mnoho vrstev. Od lidového až po intelektuální. Úplně stejně to funguje kupříkladu v muzice.

Jaké zkušenosti máte z jiných zemí? Kde se podle Vás daří umění nejlépe?

Doslova šokem byl pro mě NordArt v Německu. Na zahájení přišlo neskutečné množství lidí. Někteří si nosili i vlastní židle, aby mohli před sochami v klidu posedět. Za zmínku určitě stojí Art Basel ve Švýcarsku, nebo Bienále v Benátkách. Tam se na vernisáž ani nedostanete, jak je tam plno. Naše společnost je dnes bohužel nastavena hodně pragmaticky.

Všechno jsme se naučili spočítat, a na všechno, co se tak úplně spočítat nedá, koukáme podezřívavě a chytrácky. Ale není to ještě tak špatné. Jako příklad může sloužit vernisáž Františka Skály ve Valdštejnské jízdárně v Praze. Bylo tam možná patnáct set lidí.

Které materiály používáte pro svá díla nejraději?

Chtěl jsem vždycky vytvořit dílo z materiálu podobnému bronzu, ale aby vypadalo jako z nerez. Aby socha zůstala pořád stejně lesklá a světlá. Odlévání nerez je však poměrně složitá a tento materiál nemá dobrou zatékavost. Nyní s nerezem pracuji, ale jinak. Používám nerezové lamely jako jednotlivé vrstvy a pracuji s průniky. Z ostatních materiálů je to dřevo, pryskyřice, laminát, bronz, samozřejmě hlína. Zkoušel jsem i zlato. To sice výborně zatéká, ale trutnovská Zvířata by z něj rozhodně být nemohla...

Je nějaký materiál nebo postup, který byste rád vyzkoušel, ale zatím na něj z nějakého důvodu nedošlo?

Tisk do kovu. Zatím se jedná o velmi nákladnou technologii. Je to obdoba tisku do sádrového kompozitu. Jde v podstatě o 3D tiskárnu kombinovanou s laserem, který spéká kovový prach.

(pokračování na str. 4)

KASPER DAY – 17. 6. 2017

V letošním roce jsme již potřetí uspořádali pro zaměstnance a jejich rodinné příslušníky KASPER DAY – tentokrát v Žitné ulici, kdy měli všichni příchozí možnost opět nahlédnout i do výrobních prostor firmy KASPER KOVO s.r.o. Zájem o prohlídku závodu i o atrakce určené dětem byl velký a šťastné úsměvy dětí byly odměnou pro všechny, kdo se této akce zúčastnili.

Redakce

SOCHY MÁM RADŠI NEŽ OBRAZY

Pokračování článku ze str. 3

Jaký skutečně netradiční materiál jste pro svoje díla použil?

Důležitá je pro mě určitá přírodní cesta. Aby sochy vypadaly tak, jako by samy někde vyrostly. Používám například broskvové pecky, skořápky burských ořechů, žaludové čepičky. Pro šelmy u UFFA jsem použil skořápky vlašských ořechů. Před litím byly vlepeny do formy a na povrchu pak vytvořily strukturu. Tento postup jsem si nechal patentovat. Strukturu používám pro osobní projekci každého diváka. Každý si může do objektu promítnout svoji vlastní představu reality. Zajímavé je, že úplně stejným způsobem to funguje i na zvířata. Když sochy vidí první, trhají dokonce vodítko.

Působíte velice klidným a vyrovnaným dojmem. Je něco, co Vás dokáže skutečně rozčítit?

Já vůbec nejsem takhle klidný, studenti by vám to určitě mohli potvrdit. V zásadních věcech ale asi klidný jsem, to ano. Co mě dokáže skutečně rozčítit je nespravedlnost.

Co byste v životě už nikdy nechtěl zažít?

Naštěstí jsem nikdy nic takového nezažil. Možná vás to v momentě toho konkrétního prožitku napadne, ale po nějakém čase dojdete k tomu,

že to bylo vlastně důležité. Často vás to i někam posune.

V soutěži vyhlášené k 700. výročí narození Karla IV. jste se svým návrhem jezdecké sochy pro město Karlovy Vary zvítězil. Upřímně blahopřejeme. Model sochy byl připraven ve spolupráci s naší firmou. Můžete popsat, jak to celé probíhalo a jaký bude její další osud?

Soutěž vypsal Rotary Club v Karlových Varech. Nebyly vymezeny žádné podmínky, žádná forma, rozměry, cena, ani prostor, kde by socha měla být umístěna. Zkrátka ideální zadání. Pro mě je téma na prvním místě a osobnost Karla IV. mě vždy velmi zajímala. Už toto bylo ohromně motivující. Použil jsem nové netradiční materiály a technologie. Součástí této nerezové sochy je také sokl, do kterého jsem zakomponoval svatováclavskou korunu. Ta se při pozorování v určitém úhlu objeví, v jiném zase zmizí. To je princip, který je pro jiné materiály a způsoby práce prakticky nedostupný.

Který člověk Vás jako umělce nejvíce ovlivnil?

To by bylo opravdu na dlouho, je to spousta jmen.

Které z témat je pro Vás jako umělce nejvýznamnější?

Figurální tvorba, zvíře, koně a jezdcí.

Na jakém projektu aktuálně pracujete? Pokud to není tajné.

Rozhodně to tejně není. Je to právě Karel IV., tedy jeho finální čtyřladvacetitunová verze, která by se měla také realizovat u vás. Vše se musí důkladně připravit a znamená to spoustu práce. Je ale potřeba říci, že projekty se prolínají. Na některých pracuji i několik let. Jedna socha se třeba formuje a musím několik měsíců čekat, než budou formy hotové. Pak se k dílu vracím a abych mohl v práci pokračovat, musím se na něj zase mentálně napojit.

Kdybyste měl jedním slovem vyjádřit, co je umění, jaké byste použil?

Tohle ještě nevyřešil nikdo. Spousta filozofů se tím zabývalo. Rozhodně bych to jedním slovem nedokázal. Když jsem na fakultě předával diplomy, říkával jsem absolventům, že umění je ta jediná věc, která má v životě opravdu smysl, i přes svoji zdánlivou nepotřebnost a nepoužitelnost. Všechno začíná zrozením a končí smrtí; všechny důležitosti lidských činností mají v důsledku za cíl přežití a reprodukci. Pouze umění tento cíl nemá. Umění se pohybuje někde nad tím.

Moc Vám děkuji za rozhovor.

Vladimír Řezníček

Impossible Dream

NA BROADWAY
S ADAMEM PLACHETKOU

16. 10. 2017 V 19.00 H., UFFO I TRUTNOV

MY FAIR LADY I OKLAHOMA I DORGY AND BESS I SOUTH PACIFIC I BÍDNÍCI
FANTOM OPERY I WEST SIDE STORY I MUŽ Z LA MANCHA
SOČR I TOMÁŠ NETOPIL – DIRIGENT I ADAM PLACHETKA – BARYTON

Generální partner

KASPER[®]

V KASPER OD ÚPLNÝCH ZAČÁTKŮ

Ve firmách KASPER pracuje od jejich vzniku až do současnosti několik věrných zaměstnanců. Jsou to: Oldřich Falta, Tomáš Kocián, Michal Krumpholz, Zdeněk Maršík, Jaroslav Pich, Vladimír Řezníček, Zdeněk Šulc, Zdeňka Albrechtová, Ing. Marie Janská, Pavel Míl, Ing. Petr Rieger, Roman Straka, Pavel Voleský, Josef Kucharík. Všem bychom rádi poděkovali za vše, co firmě přinesli a přinášejí, velice si vážíme loajality. S některými z nich jsme zavzpomínali na jejich začátky, zhodnotili vývoj a změny, které se za tu dobu udály a zeptali se jich na názory na aktuální otázky.

1) Nejspíš nepracujete celou dobu na stejné pozici, dokážete vyjmenovat, jakými pozicemi jste ve firmě prošel / prošla?

Ing. Rieger: Ještě před nástupem u firmy KASPER KOVO jsem u firmy KASPER od roku 1993 pracoval při výstavbě Inářských třen, přes rok jsem „řediteloval“ firmu KASPER CZ, kde jsem také zaváděl systém jakosti – tzv. ISO, a pak již ve funkci manažera kvality zavedl a řídil systém jakosti v KASPER KOVO. Průběžně jsem se zúčastňoval na modernizaci / přestavbách výrobních technologií, což činím dodnes.

Ing. Janská: Již více jak 23 let pracuji ve firmách KASPER, z toho 11 roků jsem zastávala funkci ekonoma a později i prokuristy společnosti. Po zhoršení mého zdravotního stavu a přiznání invalidního důchodu 3. stupně jsem požádala o zkrácení pracovního úvazku a přešla jsem na funkci interního kontrolora. Tuto funkci vykonávám dodnes.

V. Řezníček: Dělník ve výrobě, lakýrník, skladník, IT pracovník, vedoucí nákupu a referent nákupu. V pozici IT jsem byl tak trochu kozel zahradníkem, ale nikdo lepší v té době prostě nebyl :-). Nejvíce jsem uplatňoval metodu pokus – omyl.

R. Straka: Začínal jsem na pozici stavbyvedoucího – řízení staveb z pozice GD stavby a koordinace jednotlivých subdodavatelů na stavbách KASPER CZ s.r.o., prováděl jsem stavební dozory, působil jako vedoucí montáží i výroby dřevěných vazníkových konstrukcí pro českou i polskou divizi. Dlouholeté zkušenosti nyní využívám jako specialista obchodu.

P. Voleský: Nastoupil jsem do firmy na pozici předního dělníka a po zapracování jsem zastával 10 let funkci vedoucího výroby. Po organizačních změnách mně byla nabídnuta pozice technika výroby, kterou vykonávám doposud.

J. Pich: Moje cesta vedla od montáže přes pozice soustružník, svářeč až k současnému operátorovi výroby.

2) Technologicky a materiálově se za 25 let změnilo mnohé k lepšímu, ale jak hodnotíte lidskou práci? Um současných lidí?

Ing. Rieger: Obdivuji upřímně, při šíři a technologické náročnosti výrobních programů i při průběžné personální výměně, schopnosti dělníků – na laserech, ohraňovacích lisech, při sváření, na montážích atp., konstruktérů, zásobovačů, kontrolorů, expedientů a dalších, zvládat jejich úkoly. Když firma KASPER KOVO začínala, kreslila se výkresová dokumentace ručně na tzv. „iziskách“. Ve firmě nebyl žádný NC stroj. Když si tento posun uvědomíme, není o schopnostech většiny našich pracovníků pochyb.

Mimo jiné jsem potěšen zavedením přehledného uspořádání nářadí a nástrojů na pracovištích. Před lety jsem byl s prosazováním tohoto systému v „českých“ podmínkách pesimista. Vedle systému pořádku to přispívá mj. i k úspoře času, zbytečných pohybů a tedy i lidské energie a tudíž i snížení únavy pracovníků. Prostor pro další obdobné úspory pohybů a činností však zůstává i ve stávajících podmínkách v KASPER KOVO velice široký.

V. Řezníček: Nemůžu to posoudit úplně přímo, ale myslím, že um se pozvolna vytrácí. Lidí, co vyrobí pěkné tabulky v Excelu, těch najdete spousty, ale dobrý řemeslník se hledá opravdu těžko. A to je bohužel trend. Doba, kdy bude naopak všechno automatizované, ta ještě nenastala.

R. Straka: Dle mého názoru je um a znalosti současných lidí – pracovníků na stále vyšší úrovni i vzhledem k nutnosti seznamování se s novými technologiemi a to jak výrobními (montážními) tak samozřejmě s aktuálními technologiemi pro návrhy konstrukcí.

P. Voleský: Za 23 let mého působení ve firmě se mnohé změnilo, máme novou provozovnu a strojní vybavení, které ulehčilo práci a manipulaci s výrobky. Co se týká šikovnosti nových pracovníků tak si myslím, že máme hodně šikovných a pracovitých lidí.

J. Pich: Dříve byli lidé univerzálnější, dnes chce každý pracovat v kanceláři.

3) Za tak dlouhou dobu u jednoho zaměstnavatele jste musel mít logicky nejednou chuť na změnu. Co bylo důvodem proto zůstat?

V. Řezníček: Dříve to byl kolektiv. Dnes jistota.

R. Straka: Změnu zaměstnání jsem řešil několikrát a důvodem proč jsem nakonec zůstal byla z převážné většiny nakonec obava z učinění zásadní životní změny (co když to na novém místě třeba nebude fungovat? atp...), jakou pro mě změna zaměstnání samozřejmě s ohledem na rodinu je.

P. Voleský: Samozřejmě nějaké nabídky na jiné zaměstnání jsem obdržel, ale po zvážení a konzultaci s rodinou jsem je odmítl.

4) Co Vás na Vaši práci nejvíce baví? A jak hodnotíte současný kolektiv?

Ing. Rieger: S úžasem jsem obdivoval jak je to v přírodě / společnosti dokonale zařízeno. Nejsme stejní a proto mohou různí lidé s různými schopnostmi najít (pokud se o to také přičiní) své uplatnění. Já neměl schopnost provádět dlouhodobě stejnou, stereotypní práci, která naopak zase někomu vyhovuje. Naštěstí se pro mě vždy našla různorodá práce – údržba, modernizace

a výstavba. Vždy jiná. To jsem našel i na pracovištích v KASPER KOVO. Proto jsem neměl důvod zaměstnání měnit. Úroveň kolektivu je pro práci významná. Kolektiv je nám bohužel vnucen – jako příbuzní. Pak ale záleží na každém členu, jak se projeví, jak kolektiv nasměruje jeho vedoucí, ale také jaké vedoucí dosadí vedení. Zde je stále prostor ke zlepšování i v KASPER KOVO. Já osobně jsem si vždy u spolupracovníků nejvíce cenil férovosti a samostatnosti..

V. Řezníček: Jednání a kontakt s lidmi. Poznávání nových věcí, možnost věci ovlivnit, rozmanitost. Rozhodně to není monotónní práce, každý den je jiný. Už jste někdy sháněli oranžové pingpongové míčky, tester na alkohol, vzduchový nůž, zastřelovací pásy nebo třeba mačetu? My ano.

P. Voleský: Na mé práci mě baví různorodost, a jsem rád, pokud vše, co udělám, má nějaký smysl.

J. Pich: Rozmanitost práce, to, že neupadá do stereotypu.

5) Ke kolektivu se vraťme. Jak se liší atmosféra na pracovišti dříve, když jste začínal, a nyní?

Ing. Rieger: Když jsme před lety začínali, nebyly sice objemy výroby na tak vysoké úrovni jako nyní, byly však jiné problémy. Začínali jsme na zastaralém technologickém zařízení a vybavení, bez znalostí o nových technologiích, s novými zákazníky a jejich požadavky atp. Možná jsme více využívali improvizace a tvořivosti, které v nás vypěstoval socialismus se svými známými omezeními. Nynější rychlejší obnova technologií a systému řízení určitě přispěla k vyšší výkonnosti, kolektivní přístup a tvořivost trochu utrpěla, což se ale týká celé společnosti.

V. Řezníček: Dříve byl kolektiv mnohem pevnější. V určitých směrech skoro jako rodina. Dnes spousta lidí kouká hlavně na sebe a jestli z toho, co udělá, bude něco mít. Bohužel se vytrácí i ochota a obyčejná slušnost. Nemůžeme se vymlouvat, že za to může stres. I pokud by to byla pravda, pak s tím musíme něco dělat. Vztahy na pracovištích a mezi odděleními se podle mého názoru zhoršily.

R. Straka: Dle mého názoru je teď situace v porovnání s minulou dobou asi nejhorší za dobu, co ve firmě působím. Dříve měli lidé k sobě „tak nějak blíž“ jak po stránce pracovní tak lidské, v současné době je dle mého názoru atmosféra „studená“, neosobní – každý je tak nějak „na svém písku“, dle mého se osobní vztahy zhoršily.

P. Voleský: Asi jako v každém kolektivu se najdou jedinci, co bohužel nezapadnou a mohou tak dobré vztahy narušit.

J. Pich: Dříve měli lidé k sobě blíž, dnes jde každému většinou o peníze.

(pokračování na str. 6)

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V červnu 2017 oslavil své životní jubileum 50 let zaměstnanec KASPER KOVO pan Lubor Falta – vedoucí skladu a v červenci 2017 oslavil životní jubileum 50 let pan Josef Řehák – pracovník technické kontroly.

V srpnu 2017 oslavili své životní jubileum 60 let zaměstnanci KASPER KOVO pan Petr Kelner – manipulát a montážník a pan Jaromír Sedláček – obsluha vrtaček.

V červnu 2017 oslavil své životní jubileum zaměstnanec KASPER CZ pan Radim Tůma

Vedení společnosti jubilantům blahopřeje, děkuje za dobrou práci pro společnost a do dalších let přeje hlavně pevné zdraví.

NAROZENÍ DĚTÍ

V květnu až srpnu 2017 byly rodiny zaměstnanců KASPER KOVO posílány o tyto nové přírůstky:

Jakub Hlava, nar. 10. 5. 2017
(otec: Luděk Hlava – strojní zámečník – svářeč)
Dominik Marvan, nar. 25. 6. 2017
(otec: Lukáš Marvan – mistr provozu nerez)
Vojtěch Košátko, nar. 5. 7. 2017
(matka: Eva Košátková – referent prodeje zahraničí)
Matěj Pluhař, nar. 31. 7. 2017
(otec: Petr Bedřich Pluhař – strojní zámečník – svářeč)
Viktorie Kultová, nar. 1. 8. 2017
(otec: Jiří Kult – referent prodeje zahraničí)
Gabriela Mincer, nar. 10. 8. 2017
(otec: Grzegorz Mincer – montážní práce – brusič)
Ema Kučerová, nar. 27. 8. 2017
(otec: Michal Kučera – strojní zámečník – svářeč)
Sofie Staňková, nar. 29. 8. 2017
(otec: Milan Staněk – strojní zámečník – montáž a brusič)
Gratulujeme a přejeme v životě vše nejlepší!

ODCHODY DO DŮCHODU

V červnu a srpnu 2017 odešli do důchodu níže uvedení dlouholetí zaměstnanci KASPER KOVO:

Břetislav Souček – strojírenský dělník
Vilém Železný – strojní zámečník – svářeč

Vedení společnosti děkuje za roky příkladné práce pro společnost a přeje pevné zdraví.

NÁSTUP DO PRACOVNÍHO POMĚRU

V červenci 2017 nastoupil do pracovního poměru na pozici výrobně technický ředitel pan Michal Jirka, MBA.

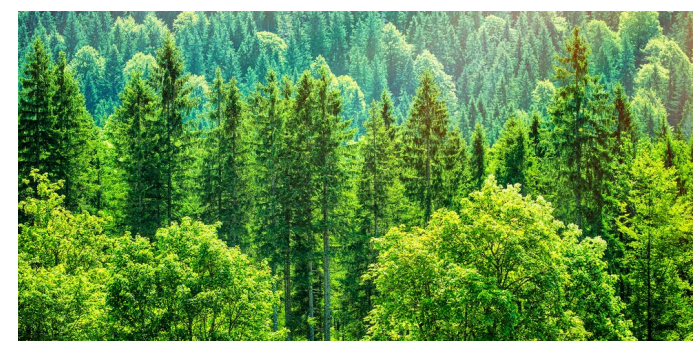
Vedení společnosti

VÍTE, ŽE...?

Na světě roste 60 065 druhů stromů. Pro výrobu v KASPER CZ používáme druhů zhruba deset, ale informace nám to přijde zajímavá.

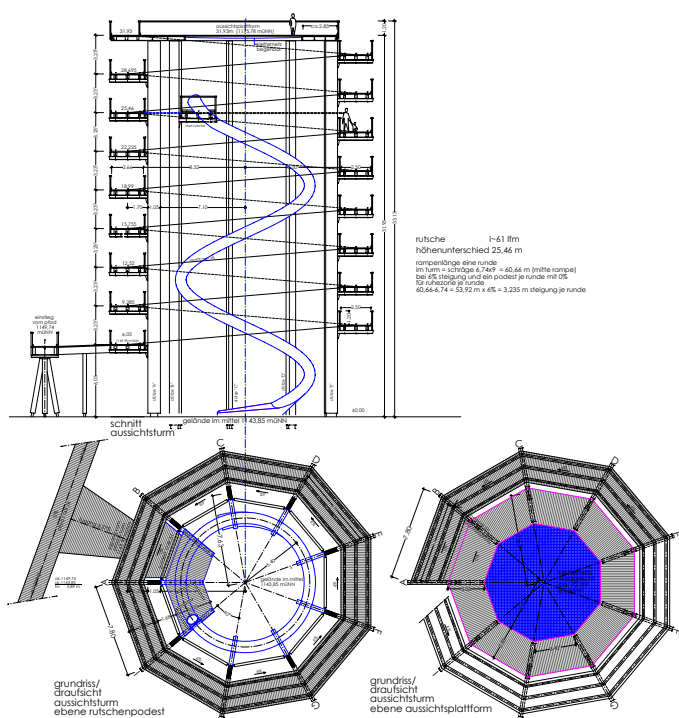
Redakce

STEZKA V KORUNÁCH STROMŮ NA SLOVENSKU

Po úspěšné akci v Janských Lázních se nyní podílíme na stavbě další stezky v korunách stromů tentokrát v krásné lokalitě Bachledovy doliny v Belianských Tatrách. Stezka s vyhlídkovou věží bude stát na vrcholu sjezdovek lyžařského areálu s výhledem na panorama Vysokých Tater. KASPER CZ opět vyrábí všechny segmenty lávek ve věži a ve spolupráci s KASPER TS je i dopravuje na místo stavby na Slovensku. Jedná se o 85 kusů 10,5 metru dlouhých segmentů, tedy celkem o 8 nadrozměrných přeprav. Zahájení do-
dávky 24. 8. 2017, stezka s věží jdou do provozu v průběhu září 2017.

Ing. David Kasper

SEŽEŇ ZAMĚSTNANCE – OBDRŽÍŠ ODMĚNU

Připomínáme, že pokud kterýkoliv ze zaměstnanců KASPER KOVO zajistí do této firmy příchod nového zaměstnance – dělníka s potřebnou odbornou kvalifikací, obdrží za něj po 3 měsících od nástupu nového dělníka odměnu 2.000 Kč. Pokud bude tento zaměstnanec kvalifikovaným odborníkem s přínosem pro společnost, je nárok na další odměnu po dalších 3 měsících, a to v částce 4.000 Kč, 10.000 Kč nebo 18.000 Kč – dle pracovního zařazení.

Neváhejte tedy, doporučujte své rodinné příslušníky a známé pro práci v KASPER KOVO. Vyplatí se to Vám, ale i jim, pokud nastoupí na pracovní pozice Obsluha ohráňovacího lisu, Strojní zámečnick – montáž, Svářeč nebo Konstruktor – na tyto pozice jsou vypsány též odměny – náborové příspěvky ve výši 15.000 Kč, 20.000 Kč a 25.000 Kč.

Bližší informace jsou uvedeny ve vnitřních předpisech.

Vedení společnosti

V KASPER OD ÚPLNÝCH ZAČÁTKŮ

Pokračování článku ze str. 5

6) Co nejraději děláte, když skončí pracovní doba a máte volno?

Ing. Rieger: Řadu let jsem nevěděl, co to je volno, ale upřímně – nejraději se hrabu v půdě na zahradě a zapomenu přitom na ostatní problémy. Večer pak rád poslouchám příjemnou hudbu nebo koukám na dobrou detektivku.

Ing. Janská: Vzhledem k tomu, že moje pracovní pozice klade vyšší nároky na psychiku, ve svém volném čase se snažím odreagovávat fyzicky v rozsahu toho, co mi mé zdravotní omezení dovolí. Mám 4 krásná vnučata, tři již slečny a jednoho kluka. V létě je mým koníčkem zahrada, pěstování zeleniny a květin. Ráda cestuji, ráda chodím do divadla a na koncerty, ráda navštěvuji rodinu a přátele. Pokud mi zbývá čas, věnuji ho také čtení knih.

V. Řezníček: Hraju v kapele na kytaru, fotím a čtu. Rád vyrazím poznávat nová místa na samoty i do měst, zajdu do divadla nebo na koncert. Nechápu, že se někdo dokáže nudit nebo bloumat celou neděli po obchodáku.

R. Straka: Vzhledem k velkému objemu práce moc volného času nemám (což mě mrzí), ale pokud ano, věnuji ho rodině a sportovním aktivitám (kuželky, kolo, běh atp.)

J. Pich: Rád jdu pracovat do lesa, kde je úžasný klid, i když vrčí motorová pila. Hraju hokej i ve svém věku a rád si zajdu s kamarády na pivo.

7) Jaký názor máte na studenty, kteří k nám chodí na praxi? Jsou šikovní, vidíte v nich potenciál? Co jim podle Vás chybí a čeho mají dostatek?

R. Straka: Studenti, kteří u nás byli na praxi, byli vesměs velice šikovní a po krátkém čase zaškolení zvládali přidělené úkoly aktivně a samostatně. Co se týká uplatnění pro další případnou práci po studiu u nás, pro ně bude zcela jistě důležitým hlediskem možnost dalšího kariérního postupu, jejich rozvoje a v neposlední

řadě finanční podmínky.

P. Voleský: Najde se spousta šikovných, mohou z nich být dobří zaměstnanci a z mnohých i spolupracovníci. Ale vše záleží na nich a na lidech, kteří je vše naučí a seznámí je s provozem.

J. Pich: Studenti jsou šikovní, ale myslím, že se málo dostanou k odborné práci.

8) Co byste vzkázal(a) začínajícím kolegům?

Ing. Rieger: Po ukončení vysoké jsem nastoupil u pletařů, kde ještě pracovala řada „baťováků“, kteří přes nelibost nadále uplatňovali řadu baťovských principů řízení. Jedním principem bylo, zejména u perspektivních THP, povinné absolvování tzv. kolečka po rozhodujících pracovištích s důsledným hodnocením. Díky absolvování tohoto kolečka jsem i já získal řadu cenných poznatků a zkušeností, orientaci v problematice, což se mi i vrátilo při dalším funkčním postupu. Noví, zejména THP pracovníci, by se tomuto systému osobního rozvoje neměli bránit.

Ing. Janská: Ve firmách KASPER máte skvělou příležitost ukázat, co ve vás je. Velkým kladem je zázemí prosperující společnosti a technické vybavení. Při realizaci vašich představ a také dalšího osobního růstu nesmíte ale zapomenout na trochu pokory. Dokončené jakékoliv vzdělá-

ní nedává člověku patent na rozum, proto při prosazování osobních cílů je potřeba postupovat systematicky, ale pomalu a s rozvahou. Důležité je nezapomenout na dodržování platných pravidel ve společnosti ve všech oblastech.

P. Voleský: Skromnost a chuť se něco nového naučit od svých starších kolegů.

J. Pich: Ať se jim daří a profesně rostou.

9) A co zaměstnavateli?

Ing. Rieger: Aby i tento princip neopomíнал uplatňovat.

Ing. Janská: Firmám KASPER bych chtěla poděkovat za příležitost pracovat tak dlouho v oboru, který mne baví. V současné profesi mohu využívat získané odborné znalosti a hlavně praktické zkušenosti, které jsou velmi cenné. Budovat ještě dynamičtější společnosti se nedá bez kvalitních zaměstnanců. Proto si myslím, že oblast zlepšování pracovních podmínek, důsledné hodnocení osobního rozvoje a důsledné vyžadování dodržování stanovených pravidel, by mělo být samozřejmostí.

P. Voleský: Přeji mu hlavně hodně zdraví a další úspěchy v životě i podnikání.

J. Pich: Ať nevěří jen manažerům s vysokým platem, kteří v některých případech nevědí o firmě nic.

Redakce

Ing. Marie Janská

Ing. Petr Rieger

Roman Straka

Vladimír Řezníček

Jaroslav Pich

Redakční rada: předseda – Ing. Rudolf Kasper, členové – Helena Kadaníková, Ing. Jakub Kasper, Ing. David Kasper, Vladimír Řezníček, David Suchánek.

Foto: Vladimír Řezníček, archiv Xantipa Agency, archiv DETO production. Vaše náměty a připomínky pište na e-mail: h.kadanikova@kasperkovo.cz.